

Cuvântul medicament își are originea în limba latină (medicamentam) și prin el se înțelege o substanță naturală sau de sinteză, adică artificială (de cele mai multe ori), care este folosită pentru vindecarea, ameliorarea sau prevenirea unor boli. Orice medic știe că, pentru o stare bună

de sănătate, trebuie eliminate mai întâi cauzele bolii, apoi tămăduite organele afectate. Cauzele bolii sunt nenumărate, dar foarte puțini dintre noi cunoaștem faptul că ele pot fi trupești sau sufletești.

Multora li se pare de necrezut că trupul poate suferi și el din pricina îmbolnăvirii sufletului. Dar în această chestiune vine să facă lumină Sfântul Apostol Pavel. El ne spune că **„cel ce mănâncă și bea cu nevrednicie, judecată lui și mănâncă și bea, nesocotind Trupul Domnului. Pentru acesta între voi mulți sunt neputincioși și bolnavi, și dorm (mor) mulți”** (I Corinteni 11; 29-30)

. Boala ne este trimisă, prin marea milostivire a lui Dumnezeu, cu două scopuri: ca prilej de întoarcere la pocăință pentru cei păcătoși, ori ca o pricină de mântuire pentru cei virtuoși, prin răbdarea suferinței.

Dumnezeu, Care este bunătatea însăși, a plămădit o lume bună. Tocmai din această pricină, nu putem privi boala trimisă de Dumnezeu ca pe ceva rău. Răul poate fi definit ca o absență a binelui. Absența virtuților noastre duhovnicești duce la îmbolnăvirea sufletului. Dar pentru că trupul este în strânsă legătură cu sufletul, se îmbolnăvește și el când sufletul e bolnav. Pentru că trupul e pentru noi mult mai palpabil decât sufletul, vedem doar boala exterioară și o privim ca pe un fapt în sine, nu cum ar trebui - ca pe un efect secundar al îmbolnăvirii sufletului. Și, dacă îmbolnăvirea trupului este cauza îmbolnăvirii sufletului, unde trebuie să acționăm? Putem acționa asupra trupului bombardându-l cu tot felul de medicamente, dar nu facem decât să mascăm boala sufletului, care se va înteți tot mai mult.

Sfântul Apostol Iacov ne învață ce să facem: **„Este bolnav cineva între voi? Să cheme**

preoții Bisericii și să se roage pentru dânsul, ungându-l pre dânsul cu untdelemn, întru numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mântui pre cel bolnav, și îl va ridica pre dânsul Domnul, și de va fi făcut păcate, se vor ierta lui”

(Iacov 5; 14-15)

. Sfântul Apostol știe că vindecarea trupului nu este deplină, fără tămăduirea sufletului.

Dacă cercetăm viețile sfinților, observăm că doctorii fără de arginți și iubitori de Dumnezeu Sfinții Cosma și Damian, Chir și Ioan, [Pantelimon](#) și Ermolae, Sfântul Trifon, [Sfântul Luca al Crimeii](#)

tămăduiau în primul rând sufletul, iar apoi trupul se vindeca aproape de la sine. Ei urmau exemplul Mântuitorului, care ierta păcatele înainte de a vindeca pe cei bolnavi, deoarece cauza îmbolnăvirii era păcatul.

Tehnici medicale și medicamente care ne grăbesc moartea

Azi au apărut tot felul de tehnici medicale, care se întrec în „performanțe” și „ingeniozitate”. Au unele reușite (tot cu îngăduința lui Dumnezeu), dar cele mai multe nu fac decât să ascundă boala, nu să o vindece. Tratează oarecum un organ, dar îmbolnăvește altele. Nu mai vorbim de faptul că sufletul rămâne tot suferind. Prea puțin îi interesează pe medicii noii-ere acest lucru. Cum i-ar putea interesa, dacă Dumnezeu este exclus total din calculele lor?

Se vorbește foarte mult azi de medicina naturistă. Adepții acestui tip de medicină ne pun la dispoziție o serie de medicamente așa-zis „naturiste”. Cât de naturale pot fi aceste produse, dacă le găsim sub formă de comprimate, unguente, șampoane și alte feluri de loțiuni? Ce mai rămâne natural în aceste produse? De la colectarea plantelor din natură până la obținerea produsului final, este un întreg proces tehnologic, în care sunt implicate multe substanțe chimice toxice sau cancerigene.

Unde este naturalul? Totul este comercial. Naturale sunt doar produsele pe care le culegem singuri din natură și nu le mai modificăm chimic, așa cum făceau moșii și strămoșii noștri, mai ales că România este, și la capitolul medicamente, un „sat fără câini”, un maidan pe care vin și se joacă cu sănătatea și viața „prostimii” sute și sute de fabricanți de medicamente, de medici și farmaciști. Totul este privit sub aspect financiar și judecat după profitul pe care îl aduce. Dacă un proiect aduce bani, el este continuat la nesfârșit.

Mai jos, avem o serie de dezvoltări șocante - unele incredibile, referitoare la medicamentele românilor – cobaii Uniunii Europene, unele dintre acestea fiind doar ale noastre, pentru că în Occident, ele au fost interzise. Primul pe listă este „**medicamentul săracului**”, adică celebrul **Algocalmin**

. Piața algocalminului din România este estimată la peste 11 milioane de dolari anual. Prețul mic l-a transformat în calmantul nr. 1 pentru români. Un adevărat

„medicament al săracului”

, spun medicii. Licența pentru denumirea de „algocalmin” a fost cumpărată de către un

producător de medicamente din Cehia, care livrează acest produs exclusiv în România. Doar datorită algocalminului, producătorul a înregistrat o creștere a vânzărilor cu peste 1.000 de procente.

Potrivit surselor medicale, dintre toate medicamentele fabricate de compania de medicamente respectivă, calmantul pe bază de metamizol aduce cele mai substanțiale profituri. Din această piață, au reușit să prindă felii importante și alte companii farmaceutice care produc algocalmin, dar sub o altă denumire. **Algocalminul** se mai numește și **Algozone**, fiind produs de o firmă din România. Agenția Europeană de Evaluare a Produselor Medicale, de recomandările căreia suntem obligați să ținem cont, nu a restricționat folosirea algocalminului. Cu toate acestea, majoritatea țărilor europene l-au interzis de mai mulți ani. Studiile au demonstrat ca metamizolul din algocalmin poate provoca o boală fatală, numită agranulocitoză, o boală mortală care debutează ca o infecție supraacută. Boala distruge celulele din măduva osoasă, altfel spus, tratarea durerilor de cap cu algocalmin duce la distrugerea sângelui.

Mai periculoase decât algocalminul, susțin medicii, sunt calmantele de durere care folosesc în componență, alături de metamizol, o a doua substanță activă. De departe, **Piafenul (metamizol și antispastic)** este cel mai riscant de administrat. Altul este

Benalgin

, un calmant pe bază de metamizol și cofeină. Ambele se vând la liber în farmaciile românești, fără nici un fel de restricții. Primii care au interzis metamizolul au fost americanii, încă din 1977. Din aceeași perioadă datează și decizia statului suedez de interdicere a calmantului. Astăzi, substanța din care se face „calmantul săracului” din România este interzisă în Danemarca, Belgia (unde este trecută la rubrica otrăvuri); Germania, Spania (din 1989); Olanda (începând cu 1990); Grecia sau Irlanda. Am luat doar exemple din Europa și Statele Unite!

Pe lista analgezicelor considerate nocive de către occidentali, dar care se folosesc frecvent în România, se mai regăsesc **Dipyron, Novalgin**, etc., medicamente care au la baza substanța denumită **noramidopirina metansulfonat și**

fenilbutazona, Butazolidine, Rheopirin R, Reumopiryrine

etc., care au la baza fenilbutazona. În plus, pe piața românească se găsesc și combinații ce conțin scobutil compus sau

aminofenazona - Aminofenazona L, Lizadon. Piroxicamul

și

Aulinul

sunt și ele pe lista neagră a Agenției Europene a Medicamentului.

Aulinul este un alt medicament care poate ucide, și totuși este vândut la liber în farmaciile românești. Mai grav, Aulinul este vândut și în formele sale pentru copii (pediatrice) cu toate că riscul este și mai mare. Aulinul este interzis în țări precum Spania, Marea Britanie, Finlanda, Turcia, SUA, Australia sau Japonia, deoarece s-a constatat că provoacă frecvent insuficiență hepatică mortală! Aulinul este recomandat pentru tratamentul durerii și inflamației asociate osteoartritelor, entorselor și luxațiilor. El se numără printre cele mai căutate și utilizate medicamente în România, datorită efectelor sale calmante imediate. Puțini însă știu că substanța activă conținută de **Aulin, denumită nimesulid, poate fi mortală.**

Agenția Europeană de Evaluare a Produselor Medicale a interzis administrarea **Aulinului** copiilor sub 12 ani. De asemenea, Comisia Europeană a Medicamentului a reluat, spre analiză, nimesulidul, în vederea retragerii sale de pe teritoriul întregii Uniuni Europene. Aulinul a fost restricționat chiar și în țara producătoare, Irlanda. Consiliul Irlandez pentru Siguranța Medicamentelor a atras atenția asupra pericolului pe care îl prezintă.

Sprayul pentru astm Isoproterenol, comercializat sub numele de **Isuprel**, a ucis în anii '60 în jur de 3500 de pacienți. Cu toate acestea, el se comercializează în continuare în țara noastră și este prescris în diverse afecțiuni ale inimii. Ce medici, ce interese, ce bani sunt în joc?

Medicamentul **Stilbestrol** a fost dovedit ca producând tumori uterine și mamare la femei, fiind scos de pe piață în unele țări europene. În România este produs și comercializat de patru companii farmaceutice. În 1970, au fost scoase de pe piață tranchilizantele

Pronap și Plaxin

pentru că produceau moartea nou-născuților.

Thyreotom forte, un medicament pentru suplimentarea aportului de hormoni tiroidieni la pacienți cu hipotiroidie, a fost scos de pe piață în Germania în 2005. Pentru că la români merge perfect ceea ce este interzis la nemți, medicamentul este în continuare prescris de medicii noștri și se găsește în farmacii.

În 1984, ziarul Daily-Mail a scris clar că **medicamentul împotriva acneei, Roacutan**, medicament care se prescrie și în prezent, provoacă depresii grave, ducând și la malformații foarte grave ale nou-născuților. Peste 50% dintre mamele care, în timpul sarcinii, au luat

Roacutan

, au născut copii malformați! Roacutan este prescris în continuare de doctorii români.

Zelmac, medicament împotriva afecțiunilor digestive, care se vinde în România la ora actuală, a fost scos de pe piață în Germania, în aprilie 2007, deși nici măcar nu fusese aprobat încă, fiind folosit ilegal de către doctori în scopul testării lui pentru industria farmaceutică.

Ketotifen, un medicament pentru tratamentul de lungă durată în astmul bronșic alergic sau cu componentă alergică, bronșita alergică și tulburări astmatice, a fost scos în 2006 de pe piață în Germania, din cauza efectelor secundare grave la nivelul globului ocular și al rinichilor. În România se găsește în farmacii.

Terfenadin, antialergic, a fost scos de pe piață în mai multe țări europene. În România se găsește sub denumirea de Histadin, un sirop folosit în tratamentul simptomelor multor afecțiuni alergice și în prevenirea și tratamentul reacțiilor alergice la transfuzia de sânge.

Methotrexat, folosit în tratamentul leucemiei, a produs tumori și a dus la anemie gravă și ruperea intestinelor. În România este comercializat și prescris inclusiv în reducerea durerilor și a tumefacțiilor articulare.

Mitothan, un alt medicament împotriva leucemiei, duce la moartea rinichilor. La noi se găsește sub numele de Lysodren și este utilizat pentru tratamentul cancerului stratului exterior al glandei

suprarenale.

Antibioticul Isoniazid duce la moartea ficatului. Acesta este comercializat în România. Din păcate, sunt puține voci ale celor cunoscători, care să se ridice împotriva acestor fărădelegi. „Afacerea” medicamentelor careucid lent este una de succes: sute și sute de miliarde de dolari sau euro în fiecare an! Cu ceva timp în urmă Dr. Scott Reuben, angajat al companiei farmaceutice Pfizer, a declanșat cel mai mare scandal de falsificare din istoria medicinei, recunoscând că, timp de 13 ani, avea sarcina de a falsifica rezultatele studiilor și cercetărilor, pentru ca produsele farmaceutice ale companiei să aibă un succes mai mare pe piață.

Când totul în jur este minciună și dezinformare, iar ținta este sufletul și trupul omului, vedem că până și cei care ar trebui să îi ajute pe cei suferinzi, sunt de fapt doar niște înșelători, care vor să ducă în iad cât mai multe suflete. De aceea, nu ne rămâne decât să alergăm către spitalul cel duhovnicesc – Biserica lui Hristos, unde Îl vom afla pe „doctorul doctorilor”, Care ne va dăruia sănătatea sufletească, iar apoi toate celelalte se vor adăuga nouă.

sursa: Revista Traditia Ortodoxa nr. 36/2012